Фрушкаа днеска слузе.
(Дан Белочестие вые слузе)
За това и аз от нинъ,
Дорч фикоить-ти сли чрестие
Из страна вечь отч чрезитие!
Свъдерове са здовеить.

35

Заедно ли е видеи подъведеь
Тъзи чрезвича, тъзи рдъть;
Твоя вторей Фрушк и бъдеи
Нема л' да та види вечь?
Ты утиваить, аз горчана,
Аз кеде сеть вечь невнеить;
Аз кари какво ще стана,
Турч без тебе аз сеть!
Какч ма тиле не смилъеить
И утиваить чрез морч
Саминичаи да фикъеить!
Аз без тебе да горъ.
Тамч кеде-то са налъбриить
Ты сеть си удалечи,
Подеить ли да ма дръбриить
Не ще смъсилиить Зарьдч мене?
Ты кеждето да отидеить
Тамч по людскитч мъста,
Ще да срещнеше и да видиить
Тоя хубав мъжа.
И ще скоро да забравиить
Моята Фрушка и любов;
Аз да ли щеть ма остави
Зарьдч Фрушка Фрушка по нов?

Ако бъ и туй да сторить
Ты отч мене д'са отличеить,
Знай че грехъ ще ми отворить,
Не сеть ще ма предъбеить.

36.

Аз да мирея да почувам
На стъдени на времена-та
Свежки Фрушки да продумам
И да чуя двч хорти.
Да ма питаеть, да ми кажеш
Чъвкоита ли-и дъвеи на любов;
Сладоша ли-й д'са мъчуе
Зарьдч тваите прелестие
Ако сладость вчрвъ нема,
Сбрели ма, остави ма,
Да искарея слоить бостъ,
Да та тирсеть: що странить?
Аз какво ли аз натравеи
Изедно ма ты (остави) забрави
Та са среду мене скорави
Да ма опаячеить и Фрушк
Видеал на свъта и Фрушк
Драгостъ хубавицъ;
Но за тваито свътло лице
Трепна моето сърце.
Душа ти ли Зарьдч тебе,
Знай натрей за тебе кръдъхна,
Въ Драго тези стрели Ще на
Дрем мое пленице!
Знаеш фивоитъ ли захванах
Отъ кръ свъти ты идеш лесно
Но сега без утъмение —
Уриъ светь отъ на свъ

НБУ